

BELEVINGSGANG DE MARKE-DE MEENTHOEK IS LEVENSECHT:

“We hebben zelfs wildplassers, zó echt zijn de bomen en muren”

Activiteitenbegeleidster Trudy van der Wel aan de wandel met mevr. Daalman, die helemaal verrukt is van de poes op het muurtje. (Foto's: Drukkerij Bout)

Een poes zit op het muurtje en kijkt afwachtend om zich heen of hij kan blijven zitten of dat het te druk voor hem gaat worden. Kippen scharren voor het groengeverfde hekje en vlinders dwarrelen boven de heg, terwijl de bezem en de schop tegen de schutting staan om mee aan de slag te gaan. De muurbloemen en bloeiende plantenbakken staan er fleurig bij en zijn vast net van water voorzien vanuit de gietijzeren gietier die naast de regenton staat. Een roodborstje zit parmantig op een oude vuilnisemmer, waar de klimop welig tiert. Er staat een niet van echt te onderscheiden ‘buurtboekenkast’ en naast de persoonlijke en herkenbare voordeuren blikken kinderen vriendelijk vanachter de ramen naar buiten.

“Ik maakte vanmorgen deze deur nog even schoon, omdat er nog wat geboord was”, wijst PG-activiteitenbegeleidster Trudy van der Wel naar één van de voordeuren met nostalgisch gebubbelde matglas raampjes en ijzerwerk ervoor. “En ik merkte dat ik netjes om de brievenbus heen veegde, omdat er voor mijn gevoel een richeltje zat”. Het lijkt, alsof we hier een vriendelijk buurtje beschrijven in een knus dorpje. Maar we lopen toch echt over de PG-afdeling (psychogeriatric) op de eerste etage van woonzorgcentrum De Marke-De Meenthoek. De gang heeft een metamorfose ondergaan. En dat is nog maar het begin, volgens manager Thea Bestejaar van de PG-afdeling, somatiek en thuiszorg: “Het is een gedrevenheid van mij om dit project verder af te maken in dezelfde sfeer als de gang, zodat de bewoners hier zo prettig mogelijk kunnen wonen. De gang is de eerste stap om het woonklimaat hier te verbeteren”.

Deze donderdag wordt de nieuwe belevingsgang officieel geopend in aanwezigheid van Johanna Winsen en José Roeken van de Rabobank en Roel Vinke, projectleider van Memo-live, het bedrijf dat gespecialiseerd is in beleefplekken, camouflage- en decoratietechnieken. De levendige gang in De Marke-De Meenthoek kon gerealiseerd worden dankzij een bijdrage van de Rabobank in het kader van maatschappelijke betrokkenheid, waarbij projecten worden gesponsord.

Extra beleefplek

Activiteitenbegeleidster Trudy van der Wel trok de stoute schoenen aan en droeg de gang van de PG-afdeling voor om een bijdrage te krijgen voor een facelift, om de leefomgeving van de cliënten te optimaliseren. En met succes, want er werd € 11.180,- door de Rabo beschikbaar gesteld, terwijl Cordaan op creatieve wijze nog een extra bedrag daaraan toevoegde, zodat Memo-live aan de slag kon. Het resultaat is een verbluffend levendige

woonomgeving voor de bewoners, waar ze helemaal van opkikkeren.

“Hun woonomgeving is een wezenlijk onderdeel van hun dagelijks leven”, vindt Thea Bestejaar. “De bedoeling is dan ook dit project verder af te maken met een extra beleefplek op het ‘pleintje’ van de gang”, wijst ze op het brede, ronde gedeelte van de overloop. “Om dat op dezelfde wijze aan te kleden, met bijvoorbeeld ook een bankje waar mensen voor hun raam kunnen zitten. Daar hebben we alleen nog sponsors voor nodig. Ook in de huiskamer willen we aan de slag met wat kleinere groepjes, om zo op één lijn met de gangen te komen. Het doel van Cordaan -waar De Marke-De Meenthoek onder valt- is om dit jaar in alle woonzorgcentra huisvesting aan te bieden waar het zo prettig mogelijk wonen is. Om als het ware het huis weer terug te geven aan de bewoners. Dit project is hiervoor een start”.

‘Wegloop’ behoefte vermindert

Memo-live wil veiligheid bieden aan mensen met dementie, door bijvoorbeeld nooduitgangen, dienst- en lift-

viel. Mevr. Daalman loopt elke dag naar de activiteitenruimte en zag de mooie deuren en begroeiing. -En wat een mooie bloemen staan hier-, ontdekte ze. -Die had ik vroeger ook in de tuin staan-. Ik vroeg: -Hoe heten ze dan?-, en ze wist meteen -Lupinen-. En dan heb je zo maar weer een verhaal”, heeft Trudy ervaren. “Er zijn vlindertjes die de mensen echt willen betasten en omdat de uitgangen zijn beplakt, hebben de mensen niet meer het gevoel dat ze eruit willen. Ik zie nooit meer cliënten voor een deur staan dat ze eruit willen. We zijn nog bezig een schuur te realiseren. We hadden een kamer over, een smalle ‘pijpenla’, maar Roel Vinke kon daar wel wat mee. Het interieur is een schuur geworden voor de mannen. En als de heren het goed vinden, kunnen de dames er ook bloemschikken. Meneer van de Berg heeft de schuur uitgebreid bezocht en ik zag hem nadenken. -Dan hebben we ook een chef-werkplaats nodig-, vond hij. Ik heb gevraagd of hij dat wilde zijn. De ruimte moet nog geschilderd worden, maar we hebben inmiddels gereedschap en er komt een oude tafel waar lekker op ‘gerotzoid’ kan worden.

Wildplassen

“Hòe levensecht het allemaal is, zal ik verklappen: we hebben zelfs wildplassers op de afdeling. Zó echt zijn de bomen en muren”.

“Daar staat een boete op van € 90,-”, grapt één van de aanwezigen. Maar aan boetes wordt vandaag niet gedaan. Het is een feestelijke dag, waarop mevr. Daalman en mevr. Van Vlaanderen de gasten door de gang mogen leiden.

Iedereen is benieuwd naar de schuur. Trudy opent de ‘schuurdeur’ en het

Mevr. Van Vlaardingens vertelt in het schuurtje over de oude solex, waar ze vroeger zelf ook nog op heeft gereden.

deuren af te werken met verschillende vormen van camouflage om de ‘wegloop’ behoefte te verminderen en een omgeving te creëren waar zowel bewoners, medewerkers als familie met plezier vertoeven.

De beleefplekken en buitenruimtes brengen kleur en sfeer in het interieur en worden aangebracht met folie en wandbekleding. Trudy van der Wel vertelt hoe na het aanbrengen van de decoratie de bewoners direct al reageerden op hun inspirerende woonomgeving. Trudy hoort, ziet en beleeft de effecten op de cliënten dagelijks.

“Ik zal een mooi voorbeeld geven. Ik liep met mevr. De Mooy door de gang en op een gegeven moment staat ze stil bij de poes. Want er zijn ook allerlei dieren in de gangen. Mevr. De Mooy zag de poes, slaat de handen voor haar mond en zegt: -Wat mooi, wat prachtig! En wat zijn die beestjes mak! Zo stil als ze allemaal zitten-”.

Chef-werkplaats

“Met mevr. Visser loop ik regelmatig door de gang. Ze probeerde door een toiletraampje naar binnen te lopen om te kijken of er wat te beleven

resultaat is werkelijk verbluffend. De wanden laten een heerlijk rommel-schuurtje zien, vol houten opbergplanken, vakjes met schroeven en bouten, oud gereedschap, manden, laarzen, een stofjas aan de muur en zelfs een oude solex.

“En als je goed kijkt, dan zitten er ook nog twee muizen in de schuur”, verklapt Trudy. Ze wijst de knaagdiertjes aan, waarvan er eentje nota bene achter een paar klompen vlak naast een tevreden kijkende poes zit. Mevr. Van Vlaardingens is verrukt over de Solex. “Die hadden wij vroeger ook”, vertelt ze. “Daar trokken we vroeger samen mee op uit”.

De bezoekers zien het al helemaal voor zich hoe de mannen zich hier prima zullen gaan vermaken. Er moeten stofjassen komen, oppert er eentje. En een koelkastje, oude bussen met verf, klompen, laarzen, bakken om schroeven en bouten te sorteren.....

“De mannen zijn hier straks niet weg te slaan”, weten ze wel zeker.

“Er komt zoveel herkenning bij de mensen naar boven...”, heeft Trudy gemerkt. “Ontroerend gewoon”.